

BUNJIŠTE

Kraj bunjišta žive
žene spuštenih obraza
i ispranih dlanova.
U grad idu samo do doktora
na crveno slovo,
kod „ženskog” ni tad.
Oko njih štekću traktori,
propinju se paripi.
Zaoru smrznutu ledinu,
ošinu neuzdrhtale sapi.
Iz žena teku nečiste vode,
s bunjišta pevaju cvetale tikve.
Trule rodnice pune belog semena
kô tikve žute raspolučene
na bunjištu uzrele,
na bunjištu uvele.

PECIVO S JAGODICA

Dane Vaga drži pekaru
onkraj grada.
Svakog dana nosi u banku
pazar pun brašna
na koji brojač novca ćuti,
te bankar kući odlazi
s mirisnim pecivom na jagodicama.
Jutrom kad kraj pekare
prođe bankareva žena,
Dane dovikne:
– Svratite na vruće pogačice,
komšinice!
A ona mu veli:
– Ja sam tople hlepčiče
još sinoć pogr Rickala!

DIMNI KONZILIJUM

Ispred glavnog šatora
 gužva,
 ljušte se mandarine,
 pije akva viva,
 cupka levom nogom
 i gleda u sat.
 Posle 150 minuta
 nervoza obično oprlji jezik,
 pa on poskoči
 po pogrešnim ušima.
 Veliki vrač se uznemiri tad
 i prekine ritual s lulom.
 Gvirne iz šatora,
 prostreli nas pogledom
 i kaže ako ne prestanemo
 da arlaučemo
 prekida isceljenja,
 ha, on jedan život ima.
 Nas pedesetoro padnemo ničice,
 liznemo stope il' pločice
 i horski zanemimo.
 U šatoru znoj prethodnih muka
 uzalud guta dim.
 – Vatredu vodu? – pitam
 pomoravskim akcentom.
 Ne razume taj dijalekt:
 – *W-taxol*, dvanaest puta,
 i pruži nam lulu
 da ipak povučemo.

MIRIS

Otuđeni,
 zagledani
 svako u svoj zid,
 otimamo se o dečje teme
 koje na nas miriše.
 Stežemo obruč
 da zadržimo
 prokisle pinte,
 no rasušena hrastovina
 miriše na
 umrlog bačvara.